

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus vuodelta 2003

KPPK:n toiminta vuonna 2003 jatkui suurin piirtein edellisvuosien malliin eli mukana oli jopa 38 rekisteröityä pelaajaa, harjoituksissa riitti väkeä ja molemmat joukkueet säilyivät sarjoissaan. Jäsenmaksujakin maksettiin kiitettävästi ja tilikauden päättyessä oli maksun korotus nostanut tilimme saldon lähes 500 euroon mikä antaa hyvän taloudellisen pohjan tulevalle toiminnalle.

Olimme innolla ilmoittautuneet jälleen mukaan piirin Kevät-Cuppiin, mutta niin vain kävi, että takatalvi vei voiton koko kisasta joka sitten jouduttiin peruuttamaan. Näin valmistautuminen sarjakauteen jäi treenien lisäksi HePuLia vastaan pelatun harjoitusottelun varaan. Ehkä tämän takia etenkin ykkösjoukkueen pelikausi alkoi edellistä vuotta ylemmällä sarjatasolla aika nihkeästi ja kolme ensimmäistä ottelua päättyikin tappioomme ilman maalin maalia. Tehtyjen maalien vähyys olikin ominaista koko kaudelle mikä johtuu varmaan edellisvuoden tehokaksikon ”Antin” ja Miltoksen lähes täydellisestä poissaolosta pelikentiltä. Miltos pistäytyi kuitenkin onneksi parissa matsissa tehden niissä neljä maalia koko kauden yhdestätoista ja voittaen maalintekijäkuninkuuden itselleen ylivoimaisesti. (Harjoitustehtävä: laske Miltoksen tehoprocentti ja vertaa sitä muuhun joukkueeseen!) Puolustuksemme oli onneksi kohtalaisen pitävä päästäten taakseen 21 kassia ja kun sitten tuon kolmen pelin tappioputken jälkeen saimme aikaan peräkkäiset kolme voittoa ja yhden tasapelin tämä riittikin onneksi turvaamaan sarjapaikkamme 6. divisioonassa. Tosin tuomarin puuttumisen takia pelaamatta jäänyt matti Kurvin Vauhtia tullaan piirin Internet-sivujen mukaan edelleen ”pelaamaan uudestaan” eli sarjataulukko ei siinä mielessä ole vielä aivan lopullinen ja muutoksia saattaa siis vielä tulla. Joka tapauksessa ykkösen valmentaja ”Iso 4” Juha Vartio piti vuosikokouksessa antamansa lupauksen sarjassa pysymisestä ja tekikin sen eteen aika lailla kunnioitettavaa työtä porukan kokoonkutsumisessa ja pelipaikkojen valinnassa. (Kolminkertainen Eläköön-huuto!).

Ikämiesten kevätkiertokierros alkoi valitettavissa merkeissä siinä mielessä, että ensimmäisessä pelissä Projekti 2000:tta vastaan maalitykkimme Miltos sai tiukan erotuomaritulkinnan vuoksi pelikiellon. Tapahtuma oli varmaan suurelta osin väärinymmärrystä puolin ja toisin, mutta joka tapauksessa päätimme em. episodin jälkeen suhtautua pidättyvästi erotuomarin arvosteluun spontaanit, lyhyet kannanotot luonnollisesti poisluettuina. Tämän takia oli myös ikämiesten maalinteko aika vaatimatonta ainoana poikkeuksena Lauttasaaren Dickenistä saavutettu 5 – 0 murskavoitto. Olimme onneksi saaneet tälle kaudelle pari hyvää vahvistusta eli hyökkäyspäässä terrierinä häärineen Heikki Erikilän (2 maalia) ja hieman alempana pelanneen australialaisen sisupussi Matthew Connorin. Pelaajista nimittäin oli kaikesta huolimatta jälleen muutamissa otteluissa todellinen pula mitä kuvaa myös se, että Old Boysien koko kauden maalintekijätilaston voitti vielä alaikäinen Marko Nurro kolmella osumalla. Kevätkiertoksella kamppailimme kuitenkin lopulta niin hyvin, että oli viimeisen ottelun varassa, olisimmeko selvinneet syksyksi ylempään alaloppusarjaan. Onneksi tajusimme kuitenkin tilanteen vakavuuden ja varmuuden vuoksi hävisimme tuon tärkeän kamppailun päättyen syksyksi alimpaan mutasarjaan.

Syyskierroksen esitykset olivat kyllä ihan kohtuullisia, mutta maaleja saatiin aikaan viidessä pelissä vain neljä kappaletta ja näin sijoituimme piirin 35-vuotiaiden ikämiesten lopputaulukossa kunniakkaasti kolmannelle sijalle häntäpäältä lukien eli olimme piirin kolmanneksi huonoin ikämiesjoukkue.

Lapuaalla pelattavaa Aikapojat-matsia varten oli edellisessä vuosikokouksessa valittu oikein kilpailukykytoimikunta tarkoituksena siis saada paikalle mahdollisimman laaja ja iskukykyinen joukkue. Alkuvuodesta kasassa olikin ihan mukavasti 17 pelimiestä mutta viimeinen vuorokausi ennen matsia toi sihteerin kännykkään murheellisia tekstiviestejä. Ensiksi iski perjantai-iltana Seinäjoen yössä klo 0.27 äkkiarvaamaton pahanlaatuinen ripuli peräti kolmeen ” Wall Riverin” urhoon ja sitten vielä tilastomiehemme sai linkkuveitsiä kesämökin verannalla tehdessään pahan märstin lantioon häntäluun kohdalle. Näin oli joukkomme supistunut 13 pelaajaan Aikapoikien vahvuuden ollessa jälleen lähes 20 kaveria joten lopputulos vaikutti etukäteen selvältä. Porukkamme taisteli kuitenkin yllättäen todella hyvin Lapuan keskuskentän sateesta liukkaalla hyvällä nurmikolla. Peli kulki näppärästi ja järkevästi syötellen ja saimme Ilkka Ylihärslän toimesta kavennettua tilanteen jo 1 – 2:een, mutta Aikapoikien onnenkantamoinen vei tasoituseron emmekä jaksaneet enää kaunistella 1 – 3 loppulukemia. Mutta vaikka numerot olivat lähes samat kuin edellisenä vuonna Helsingissä oli pelimme aivan toiselta planeetalta eikä esimerkiksi tasapeli olisi ollut ollenkaan väärä lopputulos. Tästä onkin hyvä suunnistaa vuoteen 2004 jolloin voimme saavuttaa jo kymmenennen peräkkäisen häviön näissä ystävyysotteluissa.

Vielä yksi hieman hälyyttävä huomio kuluneesta kaudesta: KPPK:n pelaajisto alkaa nimittäin ikääntyä mikä on tietysti hyvä ajatellen ikämiesten pelejä mutta se tarkoittaa vastaavasti sitä, että yhä useamman ikämiehen on otettava osaa myös ykkösen peleihin ja pelitahti saattaa muodostua vähän liiankin kiivaaksi. Toivomuksena onkin saada ykkösen riveihin uusia nuoria pelaajia. Nyt ei enää ole väliä ovatko he kotoisin Lapualta tai joltakin muulta paikkakunnalta, kunhan vaan ovat pelimiehiä tai muuten vaan sopivia KPPK:n miehistöön.

Ja sitten tuttu loppufraasi. Lopuksi tahdon lausua kiitoksen sanat kaikille toiminnassamme kuluneella kaudella mukana olleille: tosiasiasa kulunut vuosi on ollut jälleen seuramme historian parhaimpia kautta aikojen ja siitä on hyvä jatkaa kohti uusia haasteita.

Muistiin merkinnyt sihteeri Ari Latomäki, pienet korjaukset puheenjohtaja Jukka Koivisto.